

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 607/05
24.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Užicu i branioca optuženog adv. AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Užicu K.1/05 od 23.02.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, branioca optuženog i optuženog, dana 24.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Užicu i branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Užicu K.1/05 od 23.02.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom oglašen je krivim optuženi AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru od 08.12.2004. godine do 23.02.2005. godine.

Od optuženog se oduzima opojna droga i jedno putničko vozilo marke „GG“, reg. oznake VV, proizvedeno 1996. godine, snage motora od 40 kilovata, kao predmete namenjenog i upotrebljenog za izvršenje krivičnog dela.

Optuženi je obavezan da sudu plati 5.000,00 dinara, na ime paušalnog iznosa i druge troškove krivičnog postupka o kojima će se posebno odlučiti, a sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv te presude žalbu su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Užicu, zbog povrede odredaba krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači, tako što će optuženom izreći kaznu zatvora iznad zakonom utvrđenog minimuma za predmetno krivično delo.

- Branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine ili preinači u pogledu odluke o kazni, tako što će optuženom izreći najblažu kaznu za navedeno krivično delo.

- Branilac optuženog u svojoj žalbi zahtevao je da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici

drugostepenog veća u smislu člana 375. ZKP.

Republički javni tužilac svojim podneskom Ktž.744/05 od 15.04.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži kao osnovanu žalbu Okružnog javnog tužioca, preinači pobijanu presudu i optuženom izrekne kaznu zatvora iznad zakonom utvrđenog minimuma.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, pa je po oceni žalbenih navoda, kao i stava Republičkog javnog tužioca u napred navedenom podnesku, našao:

Žalbe Okružnog javnog tužioca u Užicu i branioca optuženog su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, o kojima drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Stoga se neosnovano žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, i s tim u vezi u ovoj žalbi se ne precizira o kojim povredama krivičnog postupka se u konkretnom slučaju radi, a iz navoda žalbe se to ne može zaključiti, pa je prvostepena presuda u okviru ovog žalbenog osnova ispitana po službenoj dužnosti, ali kako je rečeno takve povrede nisu utvrđene, pa zato iz tog razloga nije bilo mesta ukidanju prvostepene presude.

Žalbom branioca optuženog AA, neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pritom pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Prvostepeni sud je shodno svojoj obavezi iz člana 361. stav 7. ZKP, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, izneo dokaze za svoje zaključke o odlučnim činjenicama, u odnosu na delo optuženog i dao je analizu izvedenih dokaza i rezultate do kojih je došao njihovom ocenom.

Sve činjenično utvrđenje u ovoj krivičnopravnoj stvari, prvostepeni sud je zasnovao na oceni odbrane optuženog, kao i na svim izvedenim dokazima, potvrde službenih lica policije iz Prijepolja o privremenom oduzimanju predmeta od optuženog od 08.12.2004. godine, zapisnika i potvrde Odjeljenja bezbednosti u Podgorici o pretresanju stana i privremenom oduzimanju predmeta iz stana optuženog od 09.12.2004. godine, nalaza i mišljenja kriminalističkog centra u Beogradu broj 405/05 od 15.12.2004. godine i pismenog nalaza i mišljenja Centra za kriminalističku tehniku MUP-a Crne Gore, broj 244/04-37426 od 10.12.2004. godine.

Na osnovu izvedenih dokaza, prvostepeni sud je utvrdio sve odlučne činjenice, a posebno na koji način i pod kojim okolnostima je optuženi izvršio krivično delo u pitanju, kako je to opisano u izreci prvostepene presude, a žalbenim navodima se pravilnost i potpunost činjeničnih zaključaka prvostepenog suda ne dovodi u sumnju, jer je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice koje čine objektivno i subjektivno obeležje krivičnog dela u pitanju i s tim u vezi dao iscrpne, jasne i uverljive razloge, koje Vrhovni sud u svemu prihvata.

Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio krivični zakon, kada je optuženog oglosio krivim zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, pritom dajući za to detaljne razloge, te se žalbenim navodima branioca o pogrešnoj primeni krivičnog zakona pokazuju neosnovani.

Pri odmeravanju kazne, prvostepeni sud je cenio objektivnu težinu izvršenog krivičnog dela, kao i sve one okolnosti koje na to imaju uticaja, a koje su detaljno opisane i naznačene u pobijanoj presudi. Tim svim okolnostima dat je određen značaj koje one imaju kod odmeravanje kazne, pa je optuženom primenom pravila o sudskom ublažavanju kazne (član 42. i 43. OKZ), izrečena kazna zatvora u trajanju od tri godine uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), a koja je ispod granica propisane zakonom za ovo krivično delo. Po

nalaženju ovog suda ovako odmerenom kaznom biće postignuta svrha kažnjavanja predviđena članom 33. OKZ, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ, kako to pravilno nalazi prvostepeni sud.

Stoga su žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca o povredi odredaba krivičnog zakona, zbog primene člana 42. i 43. OKZ, kao i predlog za izricanje kazne zatvora iznad zakonom utvrđenog minimuma, ocenjeni neosnovani, imajući u vidu da se žalbom Okružnog javnog tužioca ne ukazuje na okolnosti koje bi opravdale takav predlog.

Takođe, žalbeni navodi branioca optuženog o izricanju blaže kazne, su ocenjeni neosnovani i bez uticaja na drugačiju odluku suda.

Pravilnom primenom odredbi člana 245. stav 5. OKZ, od optuženog je oduzeta droga.

Takođe, pravilnom primenom odredbe člana 69. stav 1. OKZ, prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja vozila kao predmeta koje je bilo namenjeno ili upotrebljeno za izvršenje krivičnog dela.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

lji